

Místní Akční Plán

rozvoje vzdělávání pro Hranicko II

Zpravodaj Místní akční skupiny Hranicko k projektu MAP pro Hranicko II

Pečujeme o děti za nouzového stavu

Základní školy se 14. 10. 2020 kvůli koronaviru opět dočasně zcela uzavřely.

Přesto do některých z nich ale i nadále bylo umožněno dětem docházet. Jsou to školy a školky, kterým bylo rozhodnutím hejtmánů jednotlivých krajů nařízeno vykonávání péče o děti, k nimž nemohou za krizové situace vykonávat péči samotní rodiče či jiný zákonný zástupce. Mezi takové školy, které v době jejich celostátního uzavření zůstaly otevřené, patří v Olomouckém kraji i naše Základní škola a mateřská škola Hranice, Struhlovsko.

Den co den a nezávisle na tom, zda jsou prázdniny či svátek pečujeme o děti, jejichž rodiče pracují v souvislosti s koronavirovou pandemií v první linii, léčí osoby, které onemocněly covidem-19, zajišťují prevenci šíření koronaviru či pečují o rizikové skupiny obyvatel. To znamená zdravotníky, policisty, hasiče, vojáky, sociální pracovníky a další profese, které vláda určila jako nezbytné.

Při dodržování stávajících hygienických opatření jako je nošení roušek nebo častá dezinfekce rukou zajišťuje naše škola základní péči, vytváří podmínky pro distanční výuku, poskytuje pomoc s učením, připravuje stravu a organizuje odpolední volnočasové aktivity pro děti od tří do deseti let podle potřeby rodičů od 6:00 do 16:30 hodin a bez ohledu na to, zda jsou tyto děti dětmi nebo žáky naší školy.

Jelikož naše ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko samozřejmě zabezpečuje i vlastní distanční on-line výuku pro své kmenové

žáky, starají se o děti především vychovatelky a asistentky pedagoga.

Dopoledne pracují s dětmi převážně na plnění úkolů zadaných vlastní školou, pomáhají jim, s čím si neví rady, aby jim pak na doma už ideálně nezbyly úkoly žádné. A není to jednoduché. Jsou tu přeci jen žáci od první do páté třídy a je třeba se věnovat všem, ne jen jednomu. Přesto pro ně už dnes nejsou překážkou ani on-line hodiny.

K dispozici mají skvěle připravené zázemí, IT vybavení přizpůsobené online výuce s domovskými školami i přítomnou technickou podporu.

Přesto, že přichází denně kolem 15 dětí, jsou v době plnění úkolů a distanční výuky rozděleny i do čtyř tříd tak, aby se vzájemně nerušily a mohly se plně soustředit na vlastní aktivity. Žáci si tak do školy nosí učebnice nebo vyplňují pracovní listy, přihlašují se na online výuku prostřednictvím mobilu i počítače, komunikují s učiteli i spolužáky.

Odpolední hodiny jsou věnovány volnočasovým aktivitám a pobytu na čerstvém vzduchu na školní zahradě nebo školním hřišti.

O děti je celodenně perfektně postaráno, za což patří velký dík všem zapojeným paním vychovatelkám, asistentkám i vypomáhajícím pedagogům.

Mgr. Radomír Macháň
ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko

Odborný a realizační tým projektu MAP II aktualizoval dokumentaci MAP, která stanovuje směr vzdělávání v regionu Hranicko

Aktualizace dokumentace MAP je součástí procesu místního akčního plánování a je realizován po celou dobu projektu. V průběhu tohoto procesu dochází k plánování ve smyslu aktualizace analytické části, aktualizace strategické části a aktualizace implementační části dokumentace MAP. Na všech těchto činnostech se podílí realizační tým MAP, Řídící výbor MAP a jednotlivé pracovní skupiny. Povinně jsme se v procesu plánování zabývali následujícími třemi tématy, která navazují na povinná opatření v předchozím projektu MAP:

- téma podpory čtenářské gramotnosti a rozvoje potenciálu každého žáka,
- téma podpory matematické gramotnosti a rozvoje potenciálu každého žáka,
- téma podpory rozvoje kvalitního inkluzivního vzdělávání.

Aktualizovaná dokumentace MAP je strukturována do těchto částí: analytická část, strategická část a implementační část. Analytická část obsahuje základní informace o území SO ORP Hranice, přehled stávajících strategických dokumentů, analýzu stavu a potřeb aktérů ve vzdělávání v územích a aktualizované SWOT-3 analýzy rozvoje vzdělávání v regionu a identifikaci hlavních problémů k řešení a analytický popis jejich příčin za každou pracovní skupinu. Strategickou část dokumentace otevírá aktualizovaná vize MAP do roku 2023. Ve vizi je obecně uvedeno, jakého stavu v budoucnu chceme dosáhnout a je sdílenou představou aktérů o rozvoji v územích. Na vizi pak plynule navazuje aktualizovaný Strategický rámec MAP do roku 2023. Ten obsahuje aktualizované priority a cíle vzdělávání. Součástí strate-

gického rámce je seznam investičních priorit v oblasti vzdělávání. Součástí jsou také navržené neinvestiční aktivity – aktivity škol, aktivity spolupráce, které budou následně rozpracovány do jednotlivých akčních plánů. Strategický rámec je východiskem pro akční plán pro území SO ORP Hranice (pokrývající 12 měsíců, akční plán pro období roku 2021), který tvoří implementační část aktualizované dokumentace MAP a je také přílohou aktualizované dokumentace MAP.

Aktualizovanou dokumentaci můžete najít na stránkách MAS Hranicko z.s. v části věnované projektu MAP.

Mgr. Vladislava Závorská, Ph.D.
hlavní manažerka projektu MAP II

Aktualizace dokumentace MAP je spojená s vymezením vize, strategických cílů a jednotlivých aktivit

Setkání ředitelů k tématu aktualizace dokumentace MAP

Z deníku distanční žačky

....řekla bych, že tento školní rok ještě ani pořádně nezačal a už skončil. Někde jsem zaslechla vtip, že v té rychlosti jsme ani nestihli předat paní učitelce kytičku.

Jaká je skutečnost? Distanční výuka nás opět posadila na gauč a k počítačům.

Se spolužáky, včetně paní učitelky, si na dálku máváme. Upřímně, distanční výuka mi nedá tolik, jako když sedíme ve školní lavici.

A celkově to není ono. Jestli to tak půjde dál, co z nás bude? Čím a jak se budeme žít?

Díky technickým poruchám se výuka občas zkracuje a hlavně, moc toho nestihneme probrat. Se školou se to nedá srovnat.

Musíme to vydržet a těším se, že se zase brzy všichni spolu sejdeme v naší škole a třídě.

Eliška Hilscherová
žákyně VI.třídy ZŠ Drahotuše

Sázeli jsme budoucnost

Ani o mimořádných koronavirových prázdninách učitelé základní školy na Struhlovsku nezaháleli. Záleží jim totiž na tom, jak okolí jejich školy vypadá, ale také jak do budoucna vypadat bude. A tak především díky jejich ochotě, pílí a úsilí bude v našem školním areálu zeleň opět bohatší a krásnější.

Na počátku roku jsme uspěli v dotačním programu Státního fondu životního prostředí České republiky a získali dotaci na realizaci aktivit vedoucích k vytváření nezbytného podnětného zázemí pro kvalitní a efektivní výuku ve venkovním prostředí, ke zvyšování využitelnosti venkovních přírodních prostor pro vzdělávání a zkvalitňování výukového vybavení pro něj. Součástí realizace projektu „Poznej a chraň!“ byla mimo jiné i plánovaná výsadba stromků a keřů známých, ale i nebo především dnes pozapomenutých či méně známých ovocných druhů.

Výsadba měla být jednou z hlavních projektových aktivit podporujících spolupráce s rodiči. Stromky a keře jsme chtěli vysazovat s dětmi i jejich rodiči v rámci podzimního projektového odpoledne pod názvem „Přírodní zahrada“. Každá třída měla zasadit svůj

Obrovský dík tak patří všem kolegyním a kolegům učitelům, kteří nelenili, chopili se rýčů a konví a využili mimořádných prázdnin ke společnému sázení. Venkovní areál školy je tak již dnes bohatší o dvacítku stromů a dvacítku keřů, mezi nimiž najdeme jabloně, hrušeň, třešeň, švestku, meruňku, broskev, ořech, ale i morušovník, špendlík, asijskou hrušeň Nashi, renklódu, jeřáb, oskeruši, dřín či arónii, respektive maliníky, angrešty, rybize, ostružiník, borůvku, lísku, ale i jostu, kiwi, vinnou révu, muchovník, zimolez nebo rakytník.

Díky svým nejen třídním učitelům se tak mohou děti a žáci těšit na radovat ze sladkých plodů ze „svých“ stromů a keřů. Aby se jich ovšem dočkali, musí se o ně pěkně starat. Však to jistě znáte: „Bez práce nejsou koláče!“ ... Ale ani ovoce. Stromky i keříčky jsou zatím malé, potřebují péči, vodu, sluníčko, ale především čas a lásku.

Pevně věřím, že v době, kdy čtete tyto řádky, jsou již žáci po největších problémech s koronavirem opět ve škole, a tak již měli možnost se jít se svými třídními učiteli na svůj třídní strom a keř nejen poprvé podívat,

tu přijít podívat a na školní léta současně zavzpomínat kdykoliv v budoucnu.

Naši trvalou snahou na Struhlovsku je využívat a rozvíjet příležitosti pro experimentování, bádání, aktivní učení, fyzickou aktivitu a hru ve venkovním prostředí. Učit se o přírodě přímo v přírodě, názorností pomoci žákům jak s osvojením jednotlivých znalostí, tak s pochopením složitějších ekologických principů. Realizací přírodovědného výzkumu přímo v terénu pak usnadnit porozumění tomu, jak funguje příroda a jak fungují vědy o přírodě. Dobrým podnětem, který zvýší zájem dětí o životní prostředí a ochranu přírody, může být právě pěstování a péče o ovocné dřeviny, které mohou být současně celoročně zdrojem nepřetržitého množství vzdělávacích podnětů a příležitostí.

Naším cílem v souladu se vzdělávacím zaměřením školy na přírodní vědy bude kromě péče o stromky a keře mimo jiné i naučit žáky rozpoznávat různé druhy ovocných stromů a keřů podle celkového vzhledu, pupenů, listů nebo květů a pozorovat a dokumentovat časový průběh jejich periodicky se opakujících životních procesů v závis-

Díru jsme vykopali, stromek do ní vložili, tak teď ještě zahrnout

Ještě dobře upevnit a může růst

třídní strom a keř, o které by se následně žáci až do konce svého školního docházky starali a pozorovali by jejich proměny v překotně rychle letícím čase. Sledovali a dokumentovali by časový průběh základních životních projevů, tzv. fenologických fází, v závislosti na změnách počasí, klimatu a dalších vnějších vlivů prostředí.

Bohužel aktuální koronavirová situace a platná epidemiologická opatření způsobila, že jsme své plány na společnou výsadbu museli odpískat a hledat náhradní řešení. A to se našlo a bylo moc příjemné.

ale také se o ně mohli začít pilně starat a pečovat o ně. Jen tak budou brzy větší než oni a odmění je množstvím sladkých a dobrých plodů.

Těch se již s téměř stoprocentní jistotou bohužel nedočkají žáci nejvyšších ročníků. Ty ale může zase těšit vědomí, že o stromky a keře pečují pro svoje kamarády, kteří teprve do školy nastoupí a starost o stromky a keře od nich převzou. Tak je tím nejlepším způsobem podpořena mezigenerační spolupráce a kamarádství. No a na svůj stromek a keř se koneckonců mohou přijít v souladu s nadpisem tohoto tex-

losti na podmínkách vnějšího prostředí, jako je rašení pupenů, vývoj listů a květenství, zrání plodů, žloutnutí a opadávání listů, respektive proměny stromků a keřů v průběhu ročních období.

Věřím, že nová výsadba bude nejen obrovským přínosem pro praktickou výuku, že zelení zastíněné prostory areálu školy budou skvělým místem pro odpočinek, relaxaci i hry, ale především, že budou dělat radost nejen nám, ale snad i generacím budoucím.

Za všechny učitele školy
Radomír Macháň

Den s knihou

Takhle nějak zněl pracovní název dne, který jsme s naší pracovní skupinou čtenářské gramotnosti chystali pro děti na květen loňského školního roku. Od výroby pozvánek a plakátů, zajištění knižních stánků, přípravy tvořivé dílničky, až po besedu s oblíbenou spisovatelkou Petrou Braunovou. Vše bylo dokonale vymyšleno a naplánováno již v lednu. Ale ouha. Jak říká jedno známé úsloví „...chceš-li rozesmát pána Boha, řekni mu o svých plánech“. A tak vzaly za své i ty naše. Vidina dne věnované dětem a knihám se rozplynula jako dým bramborové natě... A aby toho ještě nebylo málo, situace z jara letošního roku se nyní opakuje. Veškeré školní i mimoškolní aktivity dětí byly zrušeny, knihovny i umělecké školy uzavřeny a výuka se opět přesunula k počítačům a notebookům. Učební hodiny před monitorem nyní tráví i ti nejmenší školáci. Co jsme si nedovedli představit ani ve snu, se nyní stalo skutkem.

Najednou už nikoho nebaví hrát po řád dokola počítačové hry, simulovat stav obležení nebo jakéhokoli jiného nedostatku. Hra se nám stala realitou, kterou najednou všichni žijeme každý den. V mnohém jsme se museli hodně omezit, věci nejsou a nejdou tak, jak

jsme byli po celá léta zvyklí. V přírodě prý přežije ne ten nejsilnější a nejlepší, ale ten, kdo se dokáže přizpůsobit. A právě to po nás tahle doba chce. Opravdovost života. Tady a teď. Obrátit svou pozornost dovnitř, do sebe. Co je to, co mě těší, baví a naplňuje? Kdy jsem sám se sebou? Kam je upřena moje pozornost? Umím vůbec odpočívat a relaxovat?

Pro spoustu z nás je tím časem odpočinku okamžik, kdy bereme do ruky knihu. Někdy jen na pár minut před spaním, jindy se do děje můžeme ponořit na celé hodiny. Oči letí po řádcích a naše mysl, představivost a fantazie jedou na plné obrátky. Jsme zcela pohlceni dějem, nevnímáme. Jaký je to pocit uvnitř nás, když okna smáčí déšť, vítr se opírá do všeho, co mu přijde do cesty a my jsme v pohodlí a teple svého domova, s knihou v klíně. Ať už je to nový román, krimi nebo jen nějaká ta oddechovka.

A právě tohle roční období k takovým chvílím přímo vybízí. Vypnout televizi a rádio, odložit mobily a zaklapnout notebooky. Cítit tu zvláštní vůni potišteného papíru, jakou voní jen úplně nová kniha. Oddělovat od sebe jednu stránku po druhé, být tam a záro-

veň i tady. Nechat do sebe vstoupit děj a přitom žít i být právě teď. Tato výsada, tento dar, byl dán jenom člověku.

Budme tedy za něj vděční a zkusme si ten náš čas, který travíme se svou oblíbenou knihou, vychutnat všemi smysly. Prostě udělat si, každý po svém, v čase, který nám byl dán, ten svůj „den s knihou“.

Za PS pro rozvoj ČG
Mgr. Jana Zábilková

Společně to zvládneme!

Myslím tím učení a také drobné domácí práce. Co na to říká David (10) a Eliška (7)? Rádi vaříme, pečeme a pomáháme v kuchyni, jen umývání nádobí nás moc nebaví. Tak co? Uvaříme pudink! Ten má za sebou bohatou historii a to dokonce v anglickém království. Vše začali Keltové. Bůh úrody míchal v obrovském kotli kaši a když míchal dobře, byla bohatá úroda a lidé neměli hlad, ale když mu to nešlo, byla neúroda a velký hlad. Podobnou kaši začali také vařit i obyčejní smrtelníci a při zimním slunovratu 21. prosince kaši snědli na počest boha úrody. Právě tato kaše se stala základem anglického vánočního pudinku. Jdeme na to! Jeho příprava je rychlá a bezpečná – POZOR, vždy vaříme za dohledu rodičů, protože jak říkala babička, nikdy nevíš, co se může na té plotně stát.

Návod, jak uvařit pudink, najdete na internetu snadno. Přejeme Vám hodně zdaru při vaření (za stálého míchání) a dobrou chuť!

Eliška, David a Mírek Wildner

„My dva“ v době covidu

Jsem asistentkou jednomu úžasnému chlapci jménem Brian, který navštěvuje na naší ZŠ osmý ročník. Kromě toho, že spadá do škatulky dětí trpících poruchou autistického spektra (PAS) a s tím souvisejících potíží vyplývajících z jeho postižení, je v neposlední řadě úžasným člověkem, který už třetí rok významně ovlivňuje a obohacuje můj pracovní i soukromý život.

Kromě toho, že trpí PAS, má velkou jazykovou bariéru vzhledem k tomu, že ani jeden z jeho rodičů není původem z ČR, tudíž jeho mateřským jazykem není jazyk český. Pro dítě s takovým postižením tento jazykový handicap významně ovlivňuje celý vzdělávací proces.

Po dvou společných letech, kdy spolu ve škole fungujeme jako skvělý a sehraný tým, nás bohužel rozdělila koronavirová situace. Na jaře jsme se učili, jak tuto spolupráci na dálku realizovat. Často to byl oříšek jak pro mě, tak hlavně pro Briana, neboť je zvyklý na mou přímou pomoc ve škole. Online prostředí je pro Briana bez osobního kontaktu velice náročné zvládnout. I ve škole mu musím často vysvětlovat, co se po něm aktuálně při vyučování chce, neboť nerozumí, pro někoho ji-

ného, jasnému zadání z důvodů již zmíněné jazykové bariéry. O to náročnější je to při distanční výuce. A jak tedy tuto nelehkou situaci řešíme?

Komunikujeme prostřednictvím různých komunikačních rozhraní jako je teams, messenger, email a osobní telefonické hovory. Vše kombinujeme tak, aby mohl Brian dokáže pochopit a naučit se. Takže se pravidelně připojuji na online výuku s Brianovou třídou, zapisuji a vyhledávám informace o probíraném učivu. Z toho vyplývá, že moje pracovní doba není omezená od – do, jak tomu bývá v běžném režimu, ale jsem pro něj k dispozici prakticky nepřetržitě.

Stejně jako ve škole, musím často vykládané učivo prvně pochopit a naučit se já, následně ho zjednoduším do formy, kterou Brian dokáže pochopit a naučit se. Takže se pravidelně připojuji na online výuku s Brianovou třídou, zapisuji a vyhledávám informace o probíraném učivu. Z toho vyplývá, že moje pracovní doba není omezená od – do, jak tomu bývá v běžném režimu, ale jsem pro něj k dispozici prakticky nepřetržitě.

Oba doufáme, asi jako všichni, že tato zvláštní doba brzy pomine a vrátíme se zase jako dřív všichni zdraví do lavic. Chybí mi jeho úsměv a nadhled, kterým je schopný zvednout náladu nejen mně, ale všem mým kolegům.

Veronika Pospíšilová
Asistentka pedagoga, ZŠ Drahotuše

Taková normální rodinka

Jsme taková normální rodinka se dvěma dětmi – Zuzka (6. třída) a Daník (2. třída). Distanční výuku a práci z domova jsme si vyzkoušeli už na jaře, takže teď jsme docela profici a jde nám to mnohem líp. Domov se nám každý pracovní den proměňuje v kancelář a minimálně 2 školní třídy. Občas mám sice pocit, že se zblázním z toho věčného pendlování mezi počítačem, telefonem, dětmi, sporákem, zahradou a zvířectvem, ale i přesto patřím k těm lidem, kterým toho zatím koronavirus víc dal, než vzal... Najednou jsme dostali možnost trávit spolu mnohem více času, sejít se u jídla několikrát za den, zapojit víc dětí do domácích prací, učit se od sebe navzájem... Začali jsme se otužovat, vážit si i maličkostí, více se zajímat o zdravou stravu, já jsem se naučila péct kváskové pečivo, kvasit zeledinu a pečovat i sama o sebe. Rozhodně to není ideální a máme stále obrovský prostor pro zlepšování se. Někdy je složitější vše naplánovat a zkoordinovat tak, abychom se vzájemně nerušili a vyšli si vstříc. Občas nás zradí technika, někdy nás to stojí trochu, někdy trochu více nervů, slz a křiku, ale snažíme se dělat vše co nejlépe, abychom to společně zvládli. Hlavně se z toho nezbláznit! Obrovskou výhodou je to, že bydlíme na vesnici, pár kroků od lesa, kam si můžeme zajít vyčistit hlavu, když už je toho moc. Naštěstí o vtipné situace není nouze. Někdy se mi v pozadí za dveřmi při mém pracovním online přenosu objeví blondatá hlava, která mi potřebuje něco strašně důležitého sdělit (pro ně je to opravdu důležité!), např.: „Mami, my máme zítra online už v 8. To budu muset brzo vstávat...“ (pro naši Šípkovou Růženku totiž není problém spát do 10 hodin, což jí škola moc

neumožňuje). Hlava v přímém přenosu je ale pořád lepší varianta než rány balónem do dveří od našeho sportovce, kterému asi nejvíc chybí florbalové tréninky. O prázdninách mě pobavil Daníkův dotaz: „Mami, a ty musíš pracovat, i když jsou prázdniny?“ Ano, já si musím plnit své pracovní povinnosti i o prázdninách. ☺

Naší další obrovskou výhodou je, že jsme oba doma. Najednou je vážná nemoc mého muže vlastně plusem. Máme tak čas a možnost se dětem naplno věnovat a činnosti si rozdělit. Zeměpis, dějepis, přírodopis a český jazyk jsou jeho parketa, já mám radši matematiku. Určitě je velké štěstí i to, že máme šikovné děti, které pokud zrovna nepasou kozla (netrucují) nebo nemají zatemnění mysli, tak jsou celkem samostatné a všechny úkoly zvládají na jedničky. Poděkování za to patří samozřejmě všem pedagogům, kteří se stali součástí naší domácnosti a provádí naše děti výukou i na dálku. Daníkova paní učitelka Veronika je ta nejlepší paní učitelka, jakou jsme si mohli přát. Její videa zcela plnohodnotně nahrazují výuku, hravou a nenásilnou formou provází hodinami, které si ale můžeme poskládat tak, jak se nám to zrovna hodí. Smekám klobouk před její originalitou a nadšením, kterými strhne děti k učení. I za obrazovkou počítače máte pocit, že sedíte ve třídě (a to myslím v dobrém). Nejoblíbenější je bingo a prvouka. Netroufám si odhadovat, kolik je za tím vším práce a úsilí, ale nám rodičům tím neskutečně pomáhá. Zuzka už je docela samostatná jednotka, která funguje ve sdíleném prostoru a o většině úkolů ani nevíme, některé ale zaměstnají skoro celou rodinu. Opakování je matka moudrosti!

Výuka na dálku v takové normální rodince

Výuka na dálku s sebou nese mnohá úskalí, ale i radost!

S pozitivní náladou jde všechno líp

COVID-19, to je ale síla.

Je to velký obr a ne něžná víla.

Společně ho porazíme,

vitamíny hezky jíme.

Dodržujeme příkazy,

ať nás k zemi nesrazí.

A když nad ním zvítězíme,

v DOMEČKU si zatančíme.

Těší se na Vás kolektiv DDM

Některé věci ale obrazovka počítače nezvládne. Doma nemáme všechny pomůcky jako ve škole, a hlavně nenahradíme dětem spolužáky, ani učitele.

Jak dlouho to bude trvat nikdo z nás neví, ale zkusme si na tom všem špatném najít aspoň něco dobrého, udržet si zdravý rozum a užít si blízkost rodiny.

Hanka Gaďurková
máma 2 dětí školou povinných

Rozhovory s pedagogy o aktuální situaci → → →

Je říjen, školy jsou už podruhé v tomto roce uzavřené v důsledku vládních opatření reagující na nepříznivý vývoj epidemiologické situace. Výuka ale probíhá dál. O tom, jaké to je být učitelem a ředitelem v takto nových a nepředvídaných podmínkách, jsme si povídali s některými pedagogy z regionu.

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Moc mne to mrzí, že jsme se znovu ocitli v podobné situaci jako na jaře. Situace ale zatím neumožňuje osobní přítomnost žáků ve vzdělávání ve škole. Proto se musíme přizpůsobit podmínkám a opět musíme přejít k distanční výuce s minimálním sociálním kontaktem.

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Mezi mnoha vlastnostmi považuji za důležité – pili jednotlivce, vůli k dodržování pravidel a pozitivní přístup.

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Koronaviru se možná podařilo něco, co se předtím nepodařilo mnoha ministrům školství. Posunout i základní vzdělávání do digitálního prostoru a posunout vlastní limity učitelů v přístupu k technice a výuce.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Za velmi náročné považuji pracovat najednou na několika frontách. Učit online, připravovat materiály offline, kontrolovat na dálku vypracování úkolů, vše žákům komentovat, komunikovat s rodiči a ještě k tomu řídit školu. Obzvláště za situace, kdy mnohé zásadní věci se mění v průběhu krátkého časového úseku. Toto se prostě nedaří zmáčknout do běžné pracovní doby – 8 hodin denně.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Přestože mám vystudovanou i informatiku, tak i já jsem se zdokonalil v oblasti digitálních kompetencí. Do této doby jsem nikdy nevysílal na Meetu, nesoutěžil s žáky Kahootu či netvořil digitální interaktivní vzdělávací obsah.

Co se mohli naučit pedagogové?

Ne všichni kantorů mají stejně vřelý přístup k počítačům a novým technologiím. Z toho vyplývá, že mnozí museli překonat své obavy k technice a k novým, pro mnohé zcela odlišným přístupům. Drtivě většině se to podařilo, mají za to můj obdiv a jsem tomu hodně rád.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

Mnozí žáci zvládli distanční výuku velmi dobře a situace je posunula v oblasti vnitřní motivace ke vzdělávání, systematickosti. Bohužel někteří se zase naučili více lenošit, neplnit úkoly a vzdělávání se jim ještě víc odcizilo, obzvláště když přišli o pravidelnou denní povinnost chodit do školy. Mnohým rodičům patří velký dík, neboť v mnoha případech museli suplovat funkci učitele, který dobrovolně nemohl být s jejich dětmi. A mnozí to zvládli velmi dobře. Na druhé straně možná také poznali, že práce učitele není vůbec jednoduchá.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

Transformace našeho školství už měla dávno proběhnout. Setrvačnost našich stereotypů je strašně dlouhá. Změnit status učitele, financování školství, digitalizaci, byrokraci ve školství a mnoho dalších negativ je obrovský úkol pro současného pana ministra. Přeji si, ať je jeho práce úspěšná a ať v započaté práci může vzdělavací činnosti a správný rozvoj sociálních vztahů se prostě na dálku dělat nedá.

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Brzký návrat žáků do lavic, protože některé vzdělavací činnosti a správný rozvoj sociálních vztahů se prostě na dálku dělat nedá. A také chytré lidi na správných místech, kteří budou naše školství směřovat dopředu a správným směrem.

Mgr. Tomáš Navrátil
ředitel ZŠ a MŠ Bělotín

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Je to především velmi náročné – psychicky, časově, personálně i technicky. Všichni zúčastnění (ředitel, učitelé, žáci a rodiče) se ocitáme v době nejistoty. Nevíme, co nás čeká, situace a opatření se často mění a mění se náhle. Reagovat na to všechno jsme nuceni velmi rychle, čas najednou musíme dělit mezi mnoho povinností. Učitelé tráví čas online vysíláním, ještě připravují podklady pro samostatnou práci a následně ji kontrolují. U nás ve škole je situace navíc specifická tím, že máme školní budovu v rekonstrukci, náhradní prostory nejsou vybaveny připojením k internetu, a tak vysílají učitelé z domova. Podařilo se nám, aby měli notebooky, ale wifi připojení si musí zajistit sami. Já osobně vysílám v prostorách MŠ, kde z důvodu stavebních prací není na wifi spolehnout a technické problémy tak řeším každý den.

Rozhovory s pedagogy o aktuální situaci ← ← ←

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Trpělivost, vnitřní klid a schopnost řešit problémy, umět reagovat s rozmyslem, ale přitom co nejrychleji.

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Dojde k rozdílu mezi žáky ve znalostech a dovednostech, sociální vztahy mezi žáky navzájem se budou více méně budovat na sociálních sítích a tato generace se nenaučí společně kooperovat mimo technologie.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Skloubit pracovní a rodinné povinnosti.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Plánovat čas, nezabývat se zbytečnostími a zaměřit se na podstatné věci (ve výuce, ale i v životě).

Co se mohli naučit pedagogové?

Důvěřovat žákům a rodičům.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

Zodpovědnosti za to, jaké pokroky udělají, kam se posunou ve svých znalostech a dovednostech.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

Školství se musí transformovat a myslím, že hned v několika směrech. Za prvé ve vztahu k žákovi – žák je partner, chci znát jeho názor, komunikujeme společně a společně hledáme řešení. Za druhé ve vyučovacích metodách – musíme přejít od frontální výuky k výuce kooperativní, problémové, provázející. Učitel by měl být ten, který vede žáky k hledání odpovědí, k objevení souvislostí, k řešení problémů, k práci s chybou. Za třetí v oblasti rozsahu učiva – školství je stále postaveno na zbytečném memorování neověřitelného množství informací. Myslím, že cílem dnešního školství by mělo být, naučit žáky pracovat s informacemi a hledat optimální řešení za použití nových technologií.

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Co nejvíce dnů strávených ve škole, společně učitelé se svými žáky a žáci v kolektivu vrstevníků.

Mgr. Lucie Mynářová
ZŠ a MŠ Ústí

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Srozumitelnější pro mě byl vývoj na jaře, kdy jsme všichni procházeli novou situací. Učili jsme se za pochodu s ní vyrovnávat. Na podzim je pro mě obtížné porozumět tomu, proč rozhodnutí kompetentních orgánů navozují dojem chaotičnosti a nevědomí, co mají s nastalou situací dělat.

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Pozitivní pohled na svět, zpravodajská abstinence, dobrá nálada, čas pro své zájmy.

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Nejhorším opatřením bylo uzavření škol pro žáky 1. a 2. třídy. Představa, že se děti naučí číst a psát online je lichá. Bylo šíření viru mezi touto věkovou skupinou natolik zásadní, že se musely pro ně školy uzavřít? Nikdo tyto údaje nezveřejnil...

Online výuka má svůj význam u dětí, které mají vzdělávání vysoko na svém žebříčku priorit. Pokud jim dopomohou i jejich rodiče, propad v jejich vzdělávání nebude nijak zásadní. Naopak u dětí, které to takto nemají nastavené, případně u dětí, které nemají dostatečné vybavení či dovednosti v ovládání elektronické komunikace, bude půlroční propad v prezenční výuce významný. Nejhorší situace ale nastane v přerušení praktické výuky na středních školách. Praxe se distančně nezíská.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Vyrovnat se s tím, že kompetentní orgány a osoby nemají žádný plán, jak se s touto situací vypořádat. Slyšeli jsme spoustu slibů, které někdy za krátkou dobu vzali za své. Namátkou zavádění opatření podle covidového semaforu v jednotlivých okresech, fungující chytrá karanténa, neuzavření 1. stupně škol, zveřejňování dat o nákaze. Nic z toho se nesplnilo. Jak má potom člověk sdělená opatření přijmout za své? U škol bylo náročné připravovat organizaci výuky podle pravidel, která se neustále měnila. Také bylo obtížné vybalancovat chod školy v době hygienických opatření tak, aby byly spokojeny všechny tři skupiny – žáci, zaměstnanci a rodiče.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Na jaře bylo příjemné trávit více společného času s rodinou, společně odpočívat, podporovat se navzájem. Jarní počasí napomáhalo snadnějšímu zvládnutí situace, na podzim je to obtížnější. Profesně jsem se naučil novým věcem z distančního a online vzdělávání, seznámil jsem se s nástroji pro distanční výuku. Snad se také podařilo zlepšit organizaci distanční výuky na škole a informovanost rodičů v podzimní vlně.

Co se mohli naučit pedagogové?

Využívat nástroje pro efektivní distanční výuku, odhodit obavy z nedostatečných dovedností v oblasti využívání IT, efektivně komunikovat se žáky a jejich rodiči, „upozadit“ svůj předmět na úkor jiných důležitých okolností, popasovat se s problémy, které museli během výuky řešit. Potěšující bylo vzájemné vyměňování zkušeností mezi pedagogy, co kdo zjistil, našel, viděl. Toto vzájemné učení by se mohlo přenést i do standardních časů.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

U dětí se výrazně mohla posilovat jejich zodpovědnost za výsledky svého učení. Musely si svou výuku pečlivěji plánovat a organizovat. Také se mohly zlepšit v účelnějším využívání IT, než jen k hraní her.

Pro rodiče byla situace náročná. Mnoho z nich pracovalo na dvě směny, zejména u mladších dětí. Za to jim patří můj obdiv. Mohlo se zlepšit uvědomění, že i děti musí mít doma pravidla a povinnosti a musí je dodržovat. Vzájemné důvěře mezi rodiči a pedagogy mohlo napomoci i to, že rodiče viděli pedagogy při jejich práci a mohli tak spatřit, že práce učitele je nejen krásná, ale i náročná.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

Situace napomohla výrazně digitalizaci českých škol. Téměř obratem ruky dostaly školy slíbené finanční prostředky na potřebné vybavení (smutné je, že k dnešnímu dni, tj. 24. 10. je nemají na svých účtech). Osobně si myslím, že je nutné věnovat maximální pozornost tomu, co se děje ve třídě, jakým způsobem se žáci vzdělávají, jak učitel sleduje jejich pokrok, jak podporuje jejich vzájemné učení. V těchto oblastech je třeba pedagogy učit (už na vysoké škole), podporovat je a následně od nich zlepšení své práce vyžadovat. Debaty o tom, zda redukovat učivo o polovinu či čtvrtinu jsou až druhotné.

Rozhovory s pedagogy o aktuální situaci → → →

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Zlepšit přípravu pedagogů na vysokých školách, vzdělávat je více v oblasti pedagogiky a psychologie na úkor odborných znalostí, které při své práci nevyužijí. U stávajících pedagogů podporovat jejich sebevzdělávání, spolupráci, vytvářet síť kolegiální podpory. Jasně definovat, co má kvalitní škola splňovat, školy na této cestě podporovat, na druhou stranu naplnění vize kvalitní školy od nich vyžadovat.

Radomír Habermann
ZŠ a MŠ Hranice, Šromotovo

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Neteší nás, jakkoliv opatření chápeme. Zvláště žáci 1. stupně základních škol jsou tímto stavem nejvíce ohroženi – nejsou zvyklí pracovat s IT, rodiče často nedokáží pomoci.

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Psychická odolnost, chuť učit se novým věcem, optimismus.

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Donutí školy k jiným metodám výuky, novým přístupům. Školy se stanou modernějšími, vybavením i přístupy k výuce.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Zorientovat se v nových věcech, nejen zařízeních, doporučeních, sledovat změny. Motivovat zvláště starší kolegy k novým přístupům.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Pracovat jinak. Zjištění, že to jde jinak, odhalení rezerv svých kolegů, jejich potenciálu.

Co se mohli naučit pedagogové?

Během poměrně krátké doby se naučili pracovat s IT, pracovat novými metodami, volit jiný přístup. To, co nedokázal systém za mnoho let, nyní díky koronaviru zvládla většina pedagogů za pár týdnů.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

Přišli na to, jak důležitá je role učitele jako průvodce vzděláním a zprostředkovatele nových informací. Přišli možná na to, že sami nedokáží bez pomoci učitele nové informace zpracovat a použít je. Někteří rodiče díky krizi zjistili, že ve výchově svých dětí mají rezervy, že dětem chybí samostatnost, že jsou málo motivovány ke vzdělávání se. Toto vše samozřejmě platí jen pro část rodičovské a řekněme žákovské veřejnosti. Ta druhá část, a doufám, že ne větší, si toto neuvědomí.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

Ukazuje se jako nezbytné posunout hranici výuky, znalostí a dovedností v oblasti IT do nižších ročníků ZŠ. Bude nezbytné systematicky připravovat děti a myslím, že i jejich rodiče na nové způsoby komunikace, na nové metody výuky. Bude nezbytné informace z různých oborů více propojovat, bude nutností používat metody online výuky. Také nazrál čas revidovat RVP, oprostít se od „balastu“ nepotřebného, zaměřit se na efektivní výuku, umění komunikovat, výuku regionálních dějin, žáka a rodiče začít brát jako partnera.

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Hodně zapálených učitelů, kteří svou práci dělají rádi a mají ji zaplacenou, politiky, kteří postupují promyšleně a dají na odborníky z praxe, kontinuitu v krocích a opatřeních s cílem vychovávat vzdělané občany, kteří dokáží pracovat s informacemi a komunikovat.

Mgr. Karel Machyl
ZŠ a MŠ Potštát

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Nejsem si stále jistá, jestli se 12. 3. měly školy – všechny a celé – zavřít. Respektive, když už se to stalo, myslím si, že kdyby se děti vrátily do škol po Velikonočních, měli bychom možná to, co se děje teď, už za sebou a s menšími negativními konečnými důsledky. Na druhou stranu – pořád je to ono „kdyby“...

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Především odhodlání a vůle tuto situaci zvládnout. Což může být – a domnívám se, že už i je – pro mnohé lidi dost obtížné, stojí to hodně energie. Takže bychom se měli radovat i z malých věcí a řídit se, jak radil již římský básník Horatius, zásadou „carpe diem“ („užij dne“).

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Formulovat nějaké širší prognózy si netroufám, ale již nyní je vidět stoupající trend digitalizace škol. Výuka „na dálku“ funguje na podzim lépe, než tomu bylo na jaře, protože jak učitelé, tak žáci a jejich rodiče již v tomto ohledu mají nějaké zkušenosti. Distanční vzdělávání jistě najde v budoucnu své místo i v rámci prezenčního vzdělávání.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Skloubit distanční výuku, další pracovní povinnosti a studium na UP s rodinným životem. Zatím se mi to – v rámci možností – celkem daří. I za cenu občasného „výbuchu“ na obou frontách.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Za jediný přínos považuji zvýšení své počítačové gramotnosti. Jinak negativa jednoznačně převažují nad pozitivy.

Co se mohli naučit pedagogové?

Zdokonalit se v používání informačních a komunikačních technologií.

← ← ← Rozhovory s pedagogy o aktuální situaci

Práce na dalším osobním rozvoji je pak značně individuální podle schopností, potřeb, vlastností a postojů pedagogů.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

I zde to může být rozdílné. Někteří žáci v sobě našli ambice a snaží se více než běžně ve škole, naučili se například lépe si zorganizovat čas, lépe spolupracovat či komunikovat se spolužáky nebo s učiteli. Jiní žáci se naopak cítili bezradní, demotivovaní. Každopádně jsem přesvědčená, že si žáci zvykli být na počítači a na mobilu mnohem více, než by bylo zdravé. Je potřeba si uvědomit, že tu číhá reálné nebezpečí různého druhu (kyberšikana, závislost na hraní počítačových her atd.) Všichni rodiče se museli obrnit trpělivostí, nelehká situace nastala zejména pro rodiče menších dětí či žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Snad to ve výsledku většinu žáků a rodičů posílí, než aby je to „semlelo“.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

Transformace školství je široké téma. Souhlasím se základní myšlenkou letos představené Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030+, totiž že by měl vzdělávací systém reagovat na vnější prostředí a poskytovat relevantní obsah vzdělávání. Bude ovšem velmi těžké v jednotlivých aspektech najít tu „zlatou střední cestu“. Nerada bych se dočkala extrémů, kdy se bude tleskat žákovi na střední škole za to, že mu podařilo najít sloveso ve větě, nebo u maturity za to, že poznal čtverec. Co se obecně jeví jako velmi aktuální téma, i v důsledku přechodu na distanční výuku, jsou způsoby hodnocení žáků. Sama jsem zvědavá na to, jakou cestou se transformační proces vydá. Věřme, že bude ku prospěchu nejen žákům a učitelům, ale – ve svých důsledcích – nám všem.

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Aby přežilo v důstojné podobě.

Mgr. Ilona Adámková, Ph.D.

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Jako velice nešťastnou. Minulý školní rok nám zásadně nabourala druhé pololetí a tento školní rok jsme se snažili rozjet tak, abychom to co nejvíce napravili. Do toho jsme ladili podmínky asynchronní a synchronní distanční výuky a než se to celé pořádně rozjelo, tak už byli žáci znovu doma.

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Myslím, že stejně, jaké pomáhají v každé krušné chvíli. Tedy dobrá nálada a hledání kladů na celé této situaci.

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Myslím, že výrazně. Začneme se více zajímat o možnosti výuky na dálku a opravdu si uvědomíme potřebu osvojení digitálních kompetencí od nejútlejšího věku. No a doufám, že úředníci na ministerstvu pochopí, že pro získání a rozvoj digitálních gramotností učitelů a žáků nestačí jen zaplatit notebooky nebo tablety.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Asi to, co pro všechny, kteří řídí a organizují zaměstnance. Neustále reagovat na všechny změny, které přicházejí dost často a navíc na poslední chvíli. Sotva něco vymyslíme a připravíme, tak se změny podmínky a můžeme začít znovu. Moc mě mrzelo, když jsem některé dotazy rodičů, ale i zaměstnanců nedokázal zodpovědět, protože třeba už na druhý den to bylo jinak.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Bylo toho asi více, ale opět se mi potvrdilo, že všichni zaměstnanci naší školy jsou bezva lidi a na našich žácích a naší škole jim záleží. Ani na jaře ani nyní

jsem nemusel řešit personální problémy. Všichni nastalou situaci přijali a zapojili se maximálně, každý dle svých schopností.

Co se mohli naučit pedagogové?

Spousta z nich se musela naučit mnoho různých nástrojů pro dálkovou komunikaci. Možná si to plánovali vyzkoušet, ale pořád to tak nějak odkládali. Teď už ale museli a myslím, že jich byla většina, kteří si zpětně řekli, jak je to vlastně fajn se občas k něčemu odhodlat. Posunout své hranice a zkusit něco jinak.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

Tady to bude velice různorodé. Určitě teď ale žáci musejí být hodně samostatní a svědomití. Pokud chtějí učivo pochopit a procvičit, tak si musí organizovat čas a být důslední. Není fér, jak tato situace dopadla na rodiče, ale my po nich určitě nechceme, aby úkoly dělali za své děti. Zvýšená kontrola práce do školy je ale určitě na místě. Rodiče si určitě taky zopakovali spoustu učiva a naučili se meetovat, zoomovat, atd.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

O tomto tématu se mluví už docela dlouho. Někteří dokonce tvrdili, že transformace už začala, ale myslím, že koronavirová krize naplno odhalila, že to tak vůbec není. Většina škol na jaře s distanční výukou doslova bojovala. Situace na podzim už byla lepší. Proces jakýchkoliv změn v našem školství je neuvěřitelně zdoluhavý a když už konečně začne, tak se obvykle někdy krát pozmění a navíc nikdy není jisté, že bude dotažen až do konce. Nutná je podle mě revize RVP. Naši žáci se učí mnoho dat zbytečně. Výstupy stále bobtnají, ačkoliv některé jsou pro budoucí uplatnění našich žáků zcela postradatelné. Podle mého názoru musí škola vést své žáky k samostatnosti a k zodpovědnosti za svou práci. Dnes je mladým často jedno, jestli práci odvedli svědomitě nebo ji odbyli.

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Našemu školství bych popřál osvětlené vedení, které bude mít jasnou vizi kam směřovat naše školy, tak, aby byli učitelé dobří a spokojení a žáci a studenti vzdělání a úspěšní.

Mgr. Jiří Jordán
ZŠ a MŠ Stráž nad Ludinou

Rozhovory s pedagogy o aktuální situaci → → →

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Vzhledem k tomu, že škol zřizovaných dle § 16 odst. 9 se uzavření netýká, nemám co hodnotit.

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Vytrvalost, erudovanost, odolnost vůči zvýšenému stresu.

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Je jisté, že opětovné uzavření škol bude mít další dopad na české školství, ale nedokážu posoudit do jaké míry. Bude záležet na tom, kdy budou školy opět otevřeny a jak se Koronavirus bude dále projevovat.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Obavy učitelů ze setkání s nakaženým žákem, nárůst nakažených učitelů.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Krizové řízení, komunikace, spolupráce na všech úrovních

Co se mohli naučit pedagogové?

Všichni pedagogové byli přinuceni oprášit své znalosti práce s různými počítačovými programy, aby kvalitně zvládli připravit práci pro domácí přípravu žáků.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

Více zodpovědnosti u žáků i zákonných zástupců, u některých zlepšení komunikace se školou. V některých případech i opačně. Spousta rodičů si konečně uvědomila, jak je práce s vlastními dětmi těžká a škola je pro ně nepostradatelná.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

Na tuto otázku neznám odpověď.

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Českému školství bych přála více zdravého selského rozumu. Naše školství by mělo řídit MŠMT s kvalitním ministrem a ne neziskové organizace a Evropská unie.

Mgr. Jarmila Theimerová
ZŠ a MŠ Hranice, Studentská

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Je Situace je samozřejmě pro nás pro všechny velmi nepříjemná, ale dalo se očekávat, že i na podzim dojde k uzavření škol. Tentokrát jsme ale již na distanční způsob výuky připraveni lépe než na jaře.

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Určitě je to zodpovědnost, ohleduplnost a tolerance, jak k sobě samému, rodině i nám všem.

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Určitě přinese určité zrychlení v digitalizaci školství. Situace nás donutila seznamovat se s různými prostředky informačních technologií a aplikovat je do praxe.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Momentálně je pro mne asi nejnáročnější skloubit organizačně provoz školy na dálku, komunikaci se všemi zaměstnanci, rodiči a s přípravou na online výuku. Chybí mi také osobní kontakt s dětmi a jejich bezprostřední reakce, zpětná vazba.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Z mého pohledu jsem se především zdokonalila v oblasti informačních a komunikačních technologií. Na druhé straně jsem také poznala, jak dobrá je spolupráce pedagogů, ale i všech zaměstnanců na naší škole a že se na ně mohu ve všem spolehnout. Za což bych jim tímto chtěla velmi poděkovat.

Co se mohli naučit pedagogové?

Pedagogové museli hledat nové formy a metody práce, museli najít nové způsoby, jak zaujmout děti i nadálku a připravit jim co nejsrozumitelněji a nejzajímavěji probírané učivo. Naučili se i jiné komunikace s rodiči a spolupráci s kolegy.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

Rodiče se sami dostali do nové role, poznali, že být učitelem je docela náročné. Není často jednoduché žáka zaujmout a látku vysvětlit. Děti se museli naučit větší samostatnosti, disciplíně, ohleduplnosti vůči svým rodičům, kteří se mimo jiné musí věnovat i svému zaměstnání. UVědomili si, že každodenní osobní kontakt se spolužáky a učiteli je důležitý a obohacuje je o nové podněty.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

Měl by se klást důraz na vyšší propojení učiva s praxí, na tvořivý přístup vyučujících. Vytvářet podmínky pro to, aby bylo vzdělání záležitostí nejenom školy, ale i veřejnosti, zejména rodiny, aby byl člověk připraven na každodenní život.

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Popřála bych mu, aby se učitelství stalo společensky respektovaným povoláním, které bude náležitě ohodnoceno a učitelům nadšení pro svou práci.

Mgr. Iva Polášková
ZŠ a MŠ Jindřichov

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Je to těžké. Nejsem epidemiolog, tak si netroufnu hodnotit, jestli se tomu kroku nedalo předejít. Pro děti a nás učitele je to velmi nepříjemné. Myslím ale, že nejhorší je to pro rodiče, zvláště dětí na 1. stupni.

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Optimismus, schopnost najít si v nepříjemných věcech něco pozitivního, vnitřní disciplína a přesvědčení, že svoboda je věc vnitřního nastavení člověka.

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Myslím, že koronavirus ovlivní nejen školství, ale všechny obory. Jsem sice kantor, ale nejsem analytik. Doufám, že změny, které tato krize přinese, budou nakonec v něčem pozitivní a třeba nás ve školství posunou více do 21. století.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Rozhovory s pedagogy o aktuální situaci ← ← ←

Oddělit pracovní a soukromý život. Zaklapnout včas počítač, vypnout telefon a najít si čas pro sebe a svou rodinu. Hodně rodičů je ve složité situaci a kantor teď v mnoha případech funguje i jako psycholog. Samozřejmě, že rodiče se s prosbou o radu na učitele obraceli i před krizí, ale teď je toho více. Člověk vyslechne hodně příběhů a je pak těžké se od nich odpoutat.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Určitě jsem se zdokonalila v práci na počítači. Vzhledem k tomu, že jsem povahou spíš chaotik a půl života improvizuji, tak jsem se musela zlepšit v plánování. Moje oblíbená věta, že inteligent zvládá chaos, dostala úplně nový rozměr. No a můj osobní největší přínos je zjištění, že mám spoustu skvělých kolegů, které mohu kdykoliv požádat o pomoc a radu.

Co se mohli naučit pedagogové?

Kromě už zmíněné počítačové gramotnosti se vzhledem k neustálým změnám a pokynům z MŠMT snad naučili věřit ve své schopnosti a v pravdivost tvrzení, že kde je vůle, je i cesta.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

Myslím, že je to hodně podobné jako u kantorů. Navíc se snad děti mohly naučit větší samostatnosti a věřím, že díky pomoci v domácnosti se naučily i spoustu praktickým věcí. Moje šestnáctiletá dcera se například naučila péct. A musím říct, že kynuté housky zvládá lépe než já.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

O transformaci se mluví už spoustu let. Některé věci se samozřejmě změnily, ale ty změny jsou opravdu pomalé a některé z nich i docela nepovedené. České školství by mělo připravit děti na život, jaký bude za 20–30 let. Ale když se ohlédneme právě těch 30 let zpátky, tak zjistíme, jak moc se svět změnil. Myslím, že ty změny budou ještě rychlejší. Takže moje ideální představa, je nezavrhnout vše, nechat si základy našeho školského systému a učit děti pracovat v týmech a dát prostor praktickým dovednostem.

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Aby mu bylo přáno.

Mgr. Hana Kučerová
ZŠ a MŠ Drahotuše

Česko je znovu zkoušené koronavirem, školy jsou tento rok už podruhé zavřené. Jak tuto situaci hodnotíte?

Výuka přes internet je úplně jiné učení, než když předstoupíte před žáky ve třídě. Ale na druhé uzavření škol jsme se již trochu připravili a poučili se z jara. Máme jednotný systém výuky a žáci mají pravidelný kontakt s vyučujícím. Plní úkoly, vidí se online s učitelem a výuka je tam v mezích možností zachována.

Jaké vlastnosti jsou podle vás nejdůležitější, aby člověk tuto situaci zvládl?

Trpělivost, velkorysost, pochopení.

Jak podle vás koronavirus ovlivní české školství?

Výuka, která neprobíhá s učitelem přímo ve třídě, je vždy jiná, zejména pak na prvním stupni přímý kontakt s vyučujícím velmi chybí. Žáci budou mít mezery v učení a dohnat vše nebude jednoduché. Podle manuálu vydaného MŠMT se máme zaměřit zejména na hlavní předměty, snažíme se ale vyučovat i ty ostatní. Je to velmi náročné nejen pro nás kantory, ale i pro žáky a jejich rodiče. Naší maximální snahou však je, aby děti nebyly až tak pozadu.

Co je pro vás v nynější situaci nejnáročnější?

Přizpůsobit se nynější situaci, kdy nejsou žáci a učitelé ve škole. Komunikace s pedagogickým sborem. Celý tento stav je náročný.

Co vy osobně jste se nového naučili? Jaký je pro vás osobně největší přínos této „koronavirové krize“?

Osvojil jsem si nové metody výuky přes Google Classroom, vysílání online hodin pomocí aplikace Meet.

Co se mohli naučit pedagogové?

Řekl bych, že jsme se právě v této nelehké době museli naučit více využít potenciál nových technologií a zorganizovat s jejich pomocí výuku na dálku. I když to bylo opět za pochodu, tak nás to zase posunulo o krok dál.

Co myslíte, že se z koronavirové situace mohli naučit žáci a jejich rodiče?

Myslím, že to mají obdobně jako my kantoři, žáci se navíc naučili větší samostatnosti, být zodpovědní sami za sebe.

Mluví se o tom, že ideální čas, aby se školství transformovalo. Jaký je váš názor? Kam se případně má tato transformace ubírat?

Dle mého názoru by se reforma uskutčnit měla. Učební plány jsou předimenzované. Ukázalo nám to právě koronavirové období. Do vzdělávacího programu se učivo neustále přidává, ale nikdo neudělá škrt toho, co už by se učit nemělo, co je zastaralé. Je zapotřebí učit především v souvislostech a vybavit žáky takovými vědomostmi a dovednostmi, které budou v životě opravdu potřebovat.

Pokud byste českému školství něco mohli popřát, co by to bylo?

Konečně reformu, která bude konstruktivní a přinese stabilní školský systém.

Mgr. Ivan Straka
ZŠ 1. máje Hranice

MŠ Pastelka slaví 10. výročí

Deset let vzájemné spolupráce, zábavy a dětské radosti. Tak by se dala stručně charakterizovat první velká éra MŠ Šromotova pastelka Hranice. Bylo 1. září 2010 a školka poprvé přivítala dvacet dětí. O slavnostní přestřižení pásky se postarali rodiče s jejich dětmi a nechyběli ani zástupci města Hranice. Paní učitelky si tehdy nepřály nic jiného, než aby byli všichni spokojení a užívali si každý školní rok. Původně měla být mateřská škola vybudována v půdních prostorách Základní školy Šromotovo s kapacitou padesáti dětí. Z tohoto plánu bohužel sešlo a nakonec byly zřízeny dvě samostatné oddělení při ZŠ Šromotovo a ZŠ Struhlovsko. Kapacita MŠ Šromotova pastelka je od roku 2010 neměnná. Jako nadstandardní službu nabízí školka zájmově vzdělávací krouž-

ky. Malí umělci se pravidelně umísťují na nejvyšších příčkách ve výtvarných soutěžích. Dětská díla bylo možné již pětkrát zhlédnout v Galerii Severní křídlo zámku, v Galerii M+M a v Domo-vě seniorů Hranice. Dále školka spolupracuje se Základní školou Šromotovo, Základní uměleckou školou, Domem dětí a mládeže, Městem Hranice, Městským kulturním zařízením, Městskou policií, Plovárnou a dalšími odborníky. Od školního roku 2010/2011 bylo přijato celkem 111 dětí. Z toho 57 holčiček a 54 chlapců. Pedagogický personál je stále stejný.

Paní učitelky se těší na další pěkné výročí MŠ, ale hlavně na všechny nové děti.

Bc. Martina Polláková
zástupce ředitele pro MŠ

↑ Slavnostní otevření MŠ 1. 9. 2010
Tradiční akce Barvičkování 22. 9. 2020

Vždy můžeš začít znovu... rozhovor s Nikolou Částečkovou

Niki, vzpomeneš si na první zážitek z dětství, který máš spojený s knihou?
Úplně první zážitek, na který si pamatuji s knihou, je, když mi rodiče četli pohádky, a taky když jsem se dědovi potají vkrádala do jeho knihovny a tam jenom na krátkou dobu jsem mohla sedět na zemi a dívat se na hřbety knih, které vykukovaly z polic.

Proč si začala číst?

Vlastně touhu číst a celkově lásku ke knihám jsem pocítila až v šesté třídě, a to díky mojí paní učitelce z češtiny. Upřímně, dříve jsem se knihám vyhýbala, ale jelikož mi nešla čeština, velmi jsem s ní bojovala, tak jsem si známku začala vylepšovat literaturou. Do školy nám přišly nové knihy, které nám naše paní učitelka z češtiny přišla ukázat, a řekla nám, ať si je klidně půjčíme. No tak jsem vzala knihu do ruky a začala číst, a v půlce knihy – to si živě pamatuji – ten pocit, kdy mě to začalo bavit a naplnilo mě to takovým šťastným pocitem a zaplnilo to ve mně něco, co jsem postrádala. Od té doby mi rukama prošlo už pár překrásných knih, které ve mně zanechávají svůj příběh.

Mají pro tebe knihy nějaký speciální význam? Pomohly ti nějak v životě?

Knihy mají pro mě velký význam, protože každá knížka, kterou přečtu, ve mně něco nepopsatelného zanechá. A ano, knížky mi pomohly v životě, a to

hodně hlavně, když jsem měla pocit, že se mi všechno rozpadá pod rukama, tak jsem unikala do knižního světa a mezi stránkami jsem našla to nejkrásnější místo na ukrytí a potom ještě hezčí cestu z úkrytu už beze strachu.

Jakou máš oblíbenou knihu? Máš i nějakou nejoblíbenější?

Toto je velmi těžká otázka teda. Ale oblíbených knih mám mnoho, třeba Kroniky prachu, Na Větrné hůrce. A jestli mám nejoblíbenější knihu, to nedokážu říct.

Proč podle tebe stojí za to číst?

Když se nad tím zamyslíme, lidský život je krátký a rychle utíká, a když čtete, můžete zažít tolik životů, stát se součástí něčeho jiného, něčeho velkolepého, co si pro vás autor připravil.

Vím, že jsi chodila do základní školy v Drahotuších. Na co nejraději vzpomínáš?

Já celkově ráda vzpomínám na základní školu, na výlety, na okamžiky, které se mi více vykreslily do paměti, na svoji třídu. Nejradši se myšlenkami vracím do šesté třídy, kde to začalo s knížkami a vše začalo být barevné.

Ted' už jsi v prvním ročníku na střední škole. Co nejdůležitějšího ses naučila na základní škole a pomáhá ti teď ve studiu na škole střední?

Že vždy můžeš začít znovu, i když ti vše napovídá, že nemůžeš, snažit se překonat sama sebe a hlavně – pořád se snažit.

Vrátím se ještě ke knihám. Co ti pomáhá, aby sis přečtené knihy zapamatovala?

Dříve mi pomáhalo zapamatovat si knihy tak, že jsem si psala věty, které se mi líbily a zaujaly mě. A teď mi pomáhá Knihař, který jsem si zamilovala. Díky němu se mi urovňají lépe myšlenky, a je to místo, kde můžu dát kus sebe kresbami, které má můj Knihař na každé straně. Díky tomu si pamatuji i knihy, které jsem četla už dávno.

Jaké knihy bys čtenářům doporučila, které by jim v této náročné době vylepšily náladu? Které knihy tobě zvedají náladu?

Mě vždy zvedne náladu nějaká ta romantická kniha, která zahřeje u srdce. Doporučila bych v této zmatené době „Dám ti slunce“, které vám vážně dá slunce nebo taky nestárnoucí klasiku jako je „Pýcha a předsudek“.

Blíží se Vánoce, jakou knihu by sis přála pod stromeček?

Tak těch je vážně moc. Jakákoliv kniha je pro mě úžasný dárek. Ale kdybych měla určit jednu, tak by to byla kniha Nezdárný syn, která vyjde v listopadu.

Mgr. Vladislava Závorská, Ph.D.
hlavní manažerka projektu MAP II

Pohybové aktivity v drahotušské škole

V průběhu září a října, kdy ještě žáci docházeli do svých tříd, jsme se kromě standardní výuky zaměřili na zvýšení pohybových činností na čerstvém vzduchu. Ty měly za cíl utužit zdraví dětí a podpořit dobrou náladu. K těmto účelům jsme využili ideální polohu školy v blízkosti přírody, ale také venkovní vybavení školního hřiště.

První akcí byl školní T-Mobile běh. Všichni žáci školy se – při dodržení všech hygienických opatření – aktivně zúčastnili běhu ve vzdálenostech 300 m, 500 m nebo 1000 m podle věku a třídy. Společným během jsme podpořili myšlenku „různí běžci, různá místa – RADOST Z POHYBU“.

V říjnu nás nezaskočil pokyn ministerstva školství o realizaci pohybových aktivit v podobě vycházek. Osvědčilo

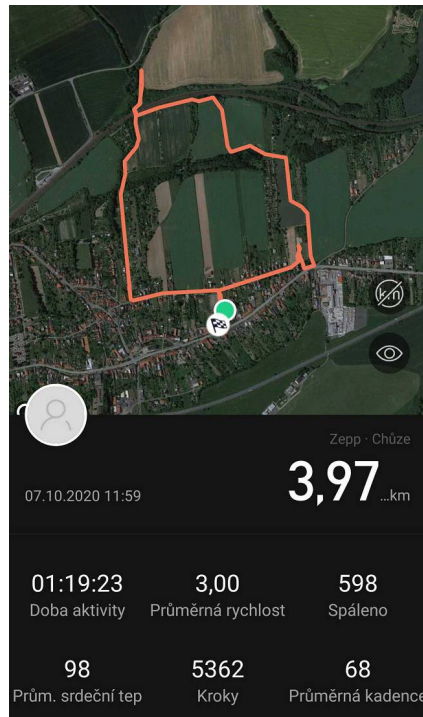
se nám, že být připraven se vyplácí. Vyznali jsme s žáky do terénu a s úsměvy jsme sledovali udivené výrazy kolemjdoucích, jak si s holemi „vyšlapujeme“. S trekingovými hůlkami jsme ušli pořádný kus cesty. To vše jsme zdokumentovali a údaje z chytrých hodinek jsme pak přenesli do počítače. A tak žáci vědí, že např. vycházka od naší školy k vodopádům na Rybáře a zpět měří přesně 6,24 km.

Škoda, že v současnosti jsme museli od této aktivity ustoupit, ale doufáme, že se k ní co nejdříve vrátíme. Vždyť chůze je přirozený pohyb a nordic walking se stává oblíbenou disciplínou nejen našich žáků. A to nás upřímně těší!

Mgr. Iveta Mertová
ZŠ a MŠ Drahotuše

Chůze je nejzdravější pohyb

↑ Takové trasy jsou pro nás otázkou chvilky
Hola, hola, hola, drahotušská škola !!!!

Vzdělávání na dálku dnes ... a zítra?

V poslední době slýcháváme apely zacílené na to, „že jsme na jedné lodi“. Na jaře si každá škola prožila „svou loď pro vzdělávání na dálku“. Nezřídká to na palubě i v podpalubí zaskřípalo, nicméně jsme věřili, že po letních prázdninách zase poplujeme v klidnějších vodách. Aktuální dění však dokládá, že vzdělávání na dálku se stává součástí života dětí školou povinných.

V Česku již několik let funguje iniciativa Učitel naživo (www.ucitelnaživo.cz), která profesně rozvíjí pedagogy i ředitele. Jejich tým zkušených praktiků nedávno zveřejnil patnáct rad, jak přistupovat k videokonferenční výuce (podrobnější informace k dispozici přes QR). Vypíchneme některé z nich:

1. Předem si rozmysleme, čím má být videovýuka přínosná a jaký videokon-

ferenční systém bude pod správou školy využíván.

2. Přístup do videovýuky je jen pro zvané a s použitím skutečných jmen.

3. Ctíme pravidla videokonferenční komunikace, nejlépe jsou-li sepsané.

4. Nahrávání videovýuky a sdílení materiálů je moderováno, další šíření je nepřipustné.

5. Samotná videovýuka není těžištěm vzdělávání na dálku. Tou je aktivita dětí mimo ni, ať už s využitím digitálních technologií nebo bez nich.

Pokud se naučíme s videokonferenčními systémy pracovat s porozuměním, otevírají se nejen učitelům a jejich žákům možnosti jejich využívání i v budoucnu. Nedávno vláda schválila tzv. Strategii vzdělávací politiky ČR do roku 2030+. Ta mimo jiné posouvá

digitální vzdělávání více do běžných vyučovacích předmětů a díky tomu vytváří prostor pro modernizaci obsahu výuky informatiky především na základních školách.

V rámci aktivit MAP již delší dobu pracujeme na tom, abychom učitelům informatiky nabídli společný vzdělávací plán a vzdělávací materiály, které pomohou s porozuměním uchopit plánované změny výuky informatiky.

David Hawiger
odborný konzultant/expert ICT

O co nás koronavirus také připravil ...

Uzavření škol znamenalo prakticky ze dne na den nejen ukončení kontaktní výuky a její nahrazení výukou na dálku, ale také výrazné omezení sociálních kontaktů a znemožnění řady školních i mimoškolních aktivit podporujících nejen efektivní výuku, ale také rozvíjení přátelských vztahů v kolektivu dětí a budování pozitivního klimatu třídy.

Nesmírně důležitým stavebním prvkem při budování pozitivního školního klimatu jsou aktivity a činnosti organizované a pořádané mimo školu. Děti se nacházejí v jiném než striktně školním prostředí, a učitelé tak mají skvělou příležitost poznat osobnost dětí, a doplnit si tak často poněkud jednostranný pohled vytvořený z chování ve třídě.

Bohužel i o řadu takovýchto aktivit koronavirová pandemie všechny školy připravila. U nás na ZŠ Struhlovsko to byly mimo jiné i následující aktivity, o které jsme přišli a jejichž neuskutečnění s sebou nese i ztrátu nároku na finanční dotaci získanou úspěšně zpracovanou a schválenou žádostí o finanční příspěvek.

Naše škola se již od roku 2017 zapojovala spolu s dalšími 72 školami z celé republiky pravidelně každým rokem do projektu MŠMT „Pokusné ověřování: Vzdělávací programy pamětových institucí do škol“. Jeho cílem bylo ověřit vliv zážitkové pedagogiky na zvýšení kvality výuky společensko-vědních, ale i přírodovědných předmětů na základních školách. Šest školních pololetí jsme tak dostávali po 120 000,- Kč. Za ně se žáci účastnili výjezdů a exkurzí na předem vybraná místa. Díky poskytnuté dotaci měli žáci uhrazené náklady na vstupné, dopravu a případně i ubytování a stravování při návštěvách některého z 50 spolupracujících muzeí, památníků, hradů a zámků po celé České republice. Pro žáky byl vždy připraven konkrétní vybraný program vedený zkušenými lektory s aktivním zapojením všech žáků. V běžném školním provozu je tou největší překážkou pro cílenou realizaci podobných vzdělávacích exkurzí nedostatek

financí na pokrytí nákladů na návštěvu pamětových institucí, a to jak na straně školy, tak často i rodičů dětí. Díky zapojení do pokusného ověřování se tak mnozí z našich žáků dostali vůbec poprvé i na místa, kam by se jinak podívat ani nemohli.

Během tří let se tak 24 jednodenních a 8 dvou a vícedenních výjezdů zúčastnilo více než 1 100 účastníků z řad žáků naší školy. Ti navštívili, často i opakovaně, Prahu (Historickou budovu Národního muzea, Novou budovu Národního muzea, Národní pedagogické muzeum knihovnu J. A. Komenského, Národní technické muzeum, Náprstkovovo muzeum, Národní památník na Vítkově, České muzeum hudby, Muzeum Bedřicha Smetany), Brno (Moravské zemské muzeum, pavilon Anthropos, Technické muzeum, Palác šlechticů), Tábor (Husitské muzeum), Českou Třebovou, Olomouc (Arcidiecézní muzeum, Muzeum moderního umění), Uherské Hradiště (Centrum slovanské archeologie), Opavu (Památník Petra Bezruče), Hrabyni (Slezské zemské muzeum, Národní památník 2. světové války), Hlučín-Darkovičky (Areál čs. opevnění), Kroměříž (zámek a Květnou zahradu), zámky Budišov, Třeboň, Jaroměřice nad Rokytou, Kynžvart, Bečov nad Teplou, Mariánské Lázně, Klášter premonstrátů Teplá, Klášter Zlatá Koruna, Kralice nad Oslavou (Památník Bible Kralické), Hlinsko (Betlém), Skanzen na Veselém Kopci.

Bohužel poslední šestou stovacetisícovou dotaci jsme již kvůli uzavření škol i přes naplánované a zajištěné návštěvy dalších krásných míst České republiky s bohatou historií vyčerpat nemohli a museli ji vrátit.

Již 6 let jezdíme také na ozdravné pobyty v přírodě pro děti s ekologickým výukovým programem. Protože patříme mezi školy z oblastí s nejvíce znečištěným ovzduším, můžeme se přitom ucházet o finanční příspěvky na jejich uspořádání. To se nám zatím pravidelně dařilo, a tak jsme vždy na všechny turnusy pobytů a za šest let již pro téměř 500 účastníků získali vždy 60-ti

Při společných aktivitách mizí i jazyková bariéra

až 70-ti procentní finanční příspěvek ze Státního fondu životního prostředí České republiky. Úspěšní jsme byli i při žádosti na následující dvouleté období. Díky přidělené dotaci se mohly dalších ozdravných pobytů zúčastnit téměř dvě stovky našich žáků. Polovina z nich měla strávit příjemné chvíle v krásném prostředí na Vysočině již koncem listopadu. Jenže ... Bohužel i v případě ozdravných pobytů je již dnes téměř zcela jisté, že nás a naše žáky připraví koronavirová pandemie o finanční příspěvek 335 000,- Kč.

Nikdo dnes nedokáže říci ani to, jak bude probíhat dokončení dvojice v současnosti námi realizovaných projektů spolupráce škol v Evropě v rámci programu Erasmus+. I zde si však troufám již dnes téměř s jistotou říci, že koronavirus zabránil našim žákům vycestovat na plánovanou a doposud neuskutečněnou setkání v Chorvatsku, Portugalsku či Velké Británii.

Nezbývá tedy než doufat, že nad koronavirem brzy zvítězíme a vše se bude moci vrátit do starých kolejí. Jinak naši žáci přijdou o mnoho akcí podporujících výuku a pořádaných mimo školu a s nimi souvisejících nedocenitelných praktických poznatků a zkušeností, jedinečných zážitků a spoustu zábavy. A to by byla obrovská škoda, ale hlavně nenahraditelná ztráta.

Mgr. Radomír Macháň
ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko

Navštívili jsme řadu zámků ...

... výstav a expozic ...

... užili si krásy přírody.

- - - - - Základní škola zřízená dle § 16 odst. 9

Po prvním nařízení uzavření škol od 11.3.2020 jsme přešli jako všechny školy v české republice na distanční výuku.

Vzdělávání našich žáků probíhalo offline neboť větší část žáků školy nedisponuje připojením k internetu. Učitelé proto připravili pro žáky úkoly na celý týden. Úkoly pro I. stupeň třídní učitelé rozváželi žákům domů. Zákonní zástupci nebo žáci II. stupně si každé pondělí chodili pro úkoly, které jsme jim v tištěné podobě předávali. Vedli jsme si přehled o vyzvedávání domácích prací a při ukončení distančního vzdělávání v měsíci červnu jsme konstatovali, že většina žáků si úkoly vyzvedávala. Někteří pravidelně, někteří nepravidelně, někteří až po urgenci přes OSPOD, ale našlo se i pár žáků II. stupně, kteří po celou dobu distanční výuky, ani přes urgenci OSPOD, školu nenavštívili a úkoly nevypracovávali. Úkoly byly pravidelně vyvěšovány i na stránkách školy. Vnímali jsme, že rozhodnutí MŠMT o dobrovolnosti vzdělávání v době distanční výuky bylo zcela nevhodné. Zákonní zástupci i někteří žáci toho jednoduše zneužili.

Je tady 14.10. a školy se opět zavírají. Nam se naštěstí toto nařízení vyhnulo!? Výuka probíhá běžným způsobem. Přesto jsme od začátku školního roku stihli spoustu akcí, které žákům výuku zpestřili.

Výlet na Pustevny

Aktivní výuka v ZŠ a MŠ Hranice, Studentská 1095 s Covidem nekončí

V září usedli žáci naší školy s očekáváním, jak bude v tomto školním roce 2020/2021 probíhat výuka. Zda se skuteční osvědčené exkurze s využitím víceúčelového autobusu Olomouckého kraje, či oblíbené projektové dny. Ani letos je pedagogové neklamali.

Již 22. září 2020 se celá škola zapojila do celoevropské propagační akce města Hranice na Masarykově náměstí „Den bez aut“ a „Barevný den“. Bohatý program byl přizpůsoben také našim žákům a velmi se jim líbil. Městská policie Hranice nachystala dopravní soutěže, žáci si vyzkoušeli svoji zručnost na funkčních speciálních a netra-

Kouzelná paní Legrace a úsměvná Ježibaba z projektu Den úsměvů

dičních jízdních kolech. Šikovnost při řízení popelářského autíčka. Zvládli i vědomostní soutěže firmy EKO-KOM Největším zážitkem pro ně byly nafukovací atrakce a hooverboard. Mnozí se vrátili znovu na náměstí a užívali si zábavu do pozdních odpoledních hodin.

V pátek 25. září vyrazily i přes nepřízeň počasí všechny ročníky na projektový „Den v přírodě“. V rámci těchto dnů poznávají naši žáci významné zajímavosti v okolí Hranic. Nejmladší děti si zvolily za svůj cíl hranické viadukty, starší žáci lokalitu „U Kostelíčka“. Cílem projektu je rozšiřovat znalosti z předmětů: matematika, prvouka, přírodověda a přírodopis, zeměpis, výchova ke zdraví, člověk a svět práce, výtvarná výchova. Zaměřit se na rozvoj

a pandemie COVID 19 - - - - -

tolerance a potírání agresivních projevů na veřejnosti. Do náplně byla zařazena environmentální výchova, turistika a dopravní výchova. Děti praktická výuka v terénu intenzivně obohacuje a baví.

Ve středu 1. října jsme konečně vyjeli s autobusem Olomouckého kraje na Pustevny, stezku v oblacích. Počasí nám ani tento den nebylo nakloněno. Celou dobu pobytu na horách nás provázela dešť a neproniknutelná mlha. Nás však tyto záłudnosti přírody neodradily a v pláštěnkách, s deštníky jsme se vydali ke stezce v oblacích. První překážku v podobě lanové cesty zdolaly děti s přehledem a pak stoupaly k výšinám. Bohužel nádherné výhledy na panorama Beskyd se nekonaly, tak si žáci aspoň užili trampolíny. Třešničkou na dortu bylo posezení v pravé valašské kolibě. Zde se žáci ohřáli, posilili jídlem a teplým čajem. Bohužel při zpáteční cestě domů jsme se dozvěděli, že je tato exkurze pro nás v měsíci říjnu poslední. Od 14. do 31. října byl provoz víceúčelového autobusu Olomouckého kraje zastaven. Přesto věříme, že exkurze v listopadu do Doubravského dvora a na námi nesmírně oblíbenou Obůrkou v Dolních Těšicích, se nám podaří uskutečnit.

Nedílnou součástí výuky na naší škole je projektové vyučování. Projekty se snažíme každoročně obměňovat. Letos poprvé jsme tak uskutečnili projekt „Den úsměvů“ u příležitosti Mezinárodního dne úsměvu 5. října. Kouzelná paní Legrace a úsměvná Ježibaba provázely děti prvního stupně vesele činnostmi zaměřenými na laskavost, pohodu a radost v každodenním životě. Děti si vyzkoušely legraci, kterou zažívala Pipi ve své škole, úsměvnou jógu. Žáci luštili tajenky se jmény postav provázejících je projektem. Vytvořili smajlíkové postery s tématem projektu, přečetli veselé vtípy. Na závěr byly všechny děti odměněny úsměvným sluníčkem, aby jim každé ráno vyčarovalo radostný den, když se na něj podívají.

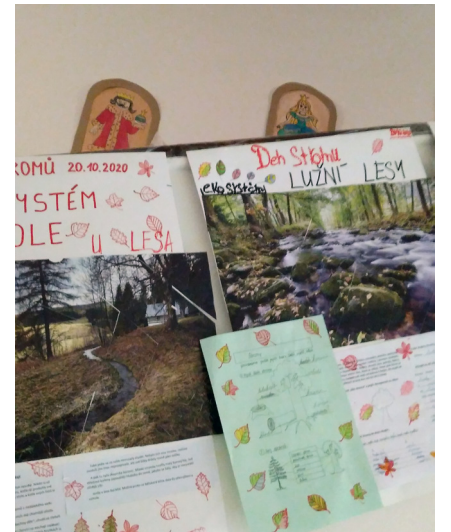
Tradičním projektem, který připravují vyučující v rámci prvouky, přírodovědy a přírodopisu je 20. října „Den stromu“. Na prvním stupni jsme se zaměřili na podzim, ovocné, listnaté i jehličnaté stromy. Nejprve jsme při výuce v terénu poznávali stromy podle listů a plodů. V rámci samotného projektu jsme pak přiřazovali stromům šišky, listy, plody. Přinesené plody jsme ochutnávali se zavázanýma očima. Všechny děti ochutnávku zvládly správně a s nadšením. Vytvořili jsme postery, kde jsme plody nebo listy na-

tiskli, nebo namalovali již pro děti známým stromům. Na závěr jsme si zahráli říkanku „Koulelo se koulelo...“. Děti zjistily, že nejen jablíčko, ale i dýně se dá krásně kutálet.

Druhý stupeň se v projektu zaměřil na výskyt stromů v různých ekosystémech. Žáci nejprve složili fotografii se stromem a snažili se určit daný ekosystém. Pak hravými formami soutěžili ve skupinách, dvojicích ve vědomostních znalostech o stromech. Doplnovali odpovědi. Skládali texty podle obsahu sdělení „O čem si stromy povídají“. Přiřazovali živočichy a rostliny k určitému ekosystému. Žáci jednotlivých tříd pracovali s nadšením a se zaujetím. Vytvořené postery z projektů se staly

2 x z projektu Den stromu

výzdobou našich tříd a chodeb, jako již v předchozích letech.

Podzimní prázdniny jsou pro děti doplnkem i nutností v dnešní nelehké době. Věřím, že se po této pauze všichni zdraví shledáme. Budeme moci pokračovat v běžné výuce i v oblíbeném projektovém vyučování. Ve sběrových aktivitách žáků – Podzimní sběrové kampani drobných elektrospotřebičů a baterií se soutěží, kterou vyhlašují ELEKTROWIN a ECOBAT. Hlavně však ve sběru kaštanů, žaludů pro zvířata v obůrce v Dolních Těšicích, kam se už teď všichni moc těšíme.

Mgr. Jarmila Theimerová
a **Mgr. Marie Machancová**
koordinátor EVVO

Pohled na distanční výuku čtyřčlenné rodiny

V době koronavirového opatření jsme byli jako většina rodičů dětí školou povinných postaveni před hotovou věc, a to on-line výuku. Jako pracující rodiče dvou dětí 1. a 4. třídy základní školy jsme se museli s touto věcí vyrovnat a najít na tomto způsobu případná řešení. Prvotní pocity zvědavosti a nedochávkavosti, zda bude předem připravená technika fungovat (v našem případě varianta tabletu a notebooku), naplnily naše očekávání a vše probíhalo kupodivu hladce. Organizace výuky je skvěle připravená a komunikace s vyučujícími je bez obtíží. Nechybí ani humorné a úsměvné chvíle, kdy se děti zasmějí, a zpestří si tak vyučování. V případě mladších žáků musí mít vyučující i rodiče veliké zásoby trpělivosti,

protože vzdáleně zaujmout a udržet pozornost tak malinkých dětí mimo prostředí třídy, to zaslouží opravdu pevné nervy. My i děti můžeme říct, že se jim učivo daří pochopit a porozumět mu. Nevýhodou online výuky je fakt, že prostředí školy, přímý kontakt se spolužáky a učitelem dětem chybí, ale bereme skutečnost jako zkušenost, ze které budou děti do budoucna čerpat. Nedovedeme si ovšem představit, že by se děti měly dělit o jedno zařízení v jeden čas, který je dán rozvrhem. Snad se vše brzy vrátí do svých kolejí a děti tak budou moci navštěvovat prostředí své školy a svého třídního kolektivu, na který se těší.

Trpělivi rodiče

Vykouzleme radost seniorům

Realizační tým MAP II přišel s myšlenkou potěšit seniory a zaměstnance Domova seniorů Hranice. Obvykle, v předvánočním čase, se v Domově seniorů konala vystoupení dětí z mateřských škol. Nyní to bohužel nebude možné. A tak jsme oslovili mateřské školy z našeho regionu, abychom natočili videa. Hlavními protagonisty budou děti, které zazpívají, recitují básničky, pošlou pozitivní vzkazy babičkám a dědečkům a v neposlední řadě ukážou Andílky, které vyrobí spolu s učitelkami v mateřské škole. Jakmile bude příznivá situace, Realizační tým MAP II velice rád Andílky předá Domovu seniorů. O nahrávky ve školkách se postará pan Vlastimil Mach z regionální televize. Video se poté budou jednotlivě pouštět klientům DS. Tímto způsobem se pěkně vyplní volný čas seniorů a pozitivně je naladí na Vánoce.

„Umět udělat radost druhým bez očekávání, že dostaneme něco nazpět, nedělá bohatými pouze druhé, ale i nás samotné.“ (Petr Havránek)

Bc. Martina Polláková
vedoucí PS Předškolní vzdělávání a péče

QR kódy ve výuce

Již tři roky je naše škola zapojena do realizace projektu Podpora práce učitelů (PPUČ) – Podpora budování kapacit pro rozvoj základních pre/gramotností v předškolním a základním vzdělávání. Národní projekt, financovaný z Evropských strukturálních a investičních fondů, podporuje pedagogy základních a mateřských škol v jejich snaze rozvíjet u dětí a žáků čtenářskou, matematickou a digitální gramotnost (tzv. základní gramotnosti) i jejich informační myšlení. Naše škola byla dokonce mezi první čtrnáctkou škol z celé republiky, které s projektem začínaly a aktivně se zapojují do všech jeho aktivit od samého začátku.

Cílem projektu je sdílet dosavadní zkušenosti získané v oblasti rozvoje základních gramotností a jejich prolínání v běžné každodenní výuce, soustředit všechny dostupné a kvalitní materiály k tématu na jednom elektronickém úložišti nebo na ně alespoň z jednoho místa odkazovat (<https://ema.rvp.cz>). Doplnovat a propojovat existující metodickou podporu tak, aby učitelé základních a mateřských škol měli k dispozici vše potřebné pro efektivní práci se základními gramot-

nostmi a pro podporu jejich rozvíjení, ale také nové materiály v praxi testovat či dokonce vytvářet.

Zatím předposlední naše aktivní zapojení do projektových činností a výstupů domluvili naši pedagogičtí pracovníci účastníci se o hlavních prázdninách letní školy pro učitele na počátek nového školního roku. Společně v testování výukových materiálů zaměřených na rozvoj čtenářské, matematické či digitální gramotnosti napříč vyučovacími předměty, které jsme obdrželi od organizátorů projektu, a uskutečnilo se v době, kdy to ještě bylo možné, a výuka probíhala standardním způsobem. Zájemci z řad našich pedagogických pracovníků si rozebrali metodické a pracovní listy a přímo ve výuce testovali jejich uplatnění a zpracovávali jejich recenzi a hodnotili jejich přínos k rozvoji gramotností. Naši pedagogičtí pracovníci opět dokázali svoje mimořádné kvality a s velkou pečlivostí úkoly velmi rychle splnili. O spokojenosti organizátorů s odvedenou prací svědčí to, že nás záhy požádali o testování ještě jedné sady materiálů. To jsme stihli už jen těsně před uzavřením škol.

Zdá se, že zřejmě jedním z posledních větších úkolů, které ještě před námi před ukončením realizace projektu stojí, je prezentace námi vytvořených výukových materiálů a jejich zapojení do výuky na závěrečné konferenci projektu. Nosným tématem našich materiálů je rozvíjení digitální gramotnosti, respektive konkrétně využití QR kódů při výuce. Naši žáci se tak mohli více než kdy dříve v nedávných hodinách setkat s QR kódy a jejich nepřeborným množstvím možného využití. A to, jak v češtině, tak v prvouce, vlastivědě, zeměpisu, fyzice, ale třeba i ve výtvarné výchově. Někdy pracovali s již hotovými, připravenými QR kódy, jindy je sami tvořili či neúplně QR kódy na základě správných odpovědí na zadané otázky dotvářeli. QR kódy mají široké použití. Mohou v sobě skrývat texty, odkazy na webové stránky, podcasty či videa, GPS souřadnice, otázky a úkoly, výběr správné z možných odpovědí či jen správnou odpověď atd, atd.

Za vším možným použitím je jen nápad a jeho kreativní realizace. Jako ukázkou přikládám QR kód z matematického projektu sedmáků nazvaného „Územní srážky“, při kterém kromě

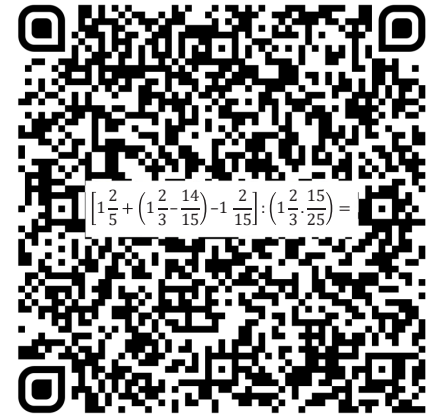

Ty vybarvuj dvojku a já trojku

opakování výpočty algebraických výrazů a výpočtů objemu krychlí či kvádrů za pomoci indicií ukrytých v QR kódech určovali měsíční srážkové úhrny za měsíce leden až srpen roku 2020 v Olomouckém kraji. Ty následně zpracovávali do tabulky a vytvořili sloupkový graf měsíčních srážek, a tak se učili pracovat s tabulkovým kalkulátorem. Jeho možnosti práce s funkcemi využili i při kontrole vlastních výpočtů celkových srážek či průměrných měsíčních srážek, hledání maximální či minimální hodnoty.

Tyto výpočty potřebovali na určení pravdivosti předložených tvrzení a na jejich základě dokreslení neúplného QR kódu, který v sobě skrýval odkaz na stránky Českého hydrometeorologického ústavu. Tam došlo i na hledání srážkových měsíčních úhrnů roku 2019 a jejich srovnávání s vypočtenými úhrny roku 2020, včetně úpravy tabulky a srovnání grafického. Na úplný závěr byly oba roky porovnány ještě i dlouhodobým srážkovým normálem za léta 1981 až 2010.

V práci pár hodin matematiky si tak žáci nejen procvičili a zopakovali známé i méně známé výpočty, ale naučili se i mnoho nového z oblasti digitální gramotnosti, jako je vyhledávání, vyhodnocování a zpracovávání dat, porovnávání souborů dat, vyjádření funkčních vztahů tabulkou a grafem. Učili se pracovat s tabulkovým editorem a využívat jeho matematických možností. Pochopili přednosti grafického zázornění dat a jejich srovnávání.

Tak. A tady je tedy na závěr ten slíbený QR kód. Vyřešením příkladu na QR kódu zjistíte číselné označení měsíce, k výpočtu jehož srážkového úhrnu se v něm skrývají potřebné indicie. Tak bude-li se Vám chtít počítat, tak mnoho zdaru.

Mgr. Radomír Macháň
ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko

Kalendář na školní rok 2020/2021

Již podruhé se můžeme radovat z nového kalendáře, který vznikl díky spolupráci pedagogů, vychovatelek a asistentů pedagoga ze základních a mateřských škol v období po první koronavirové vlně. Nesmíme ale zapomenout ani na děti a žáky, kteří jsou hlavními ilustrátory kalendáře. Jejich krásné obrázky vysněné paní učitelky a pana učitele zdobí jednotlivé stránky kalendáře. Celkem se sešlo neuvěřitelných 374 obrázků. Realizační tým MAP II si velice cení pozitivních ohlasů a obzvláště je těší, že pedagogové kalendář opravdu užívají. Pozorný čtenář si všiml, že druhý kalendář, oproti tomu prvnímu, je doplněn hláskami dětí a žáků. Takzvanými perličkami, které neunikly pozornosti pedagogů. Abychom si aktuální chmurnou náladu zapříčiněnou druhou vlnou koronaviru trochu odlehčili, připomeňme si pár hlášek, které se v kalendáři objevují.

- Paní učitelko, my budeme doma milion dní.
- Na paní učitelku MŠ: Čau kočko, jak se máš?
- Paní učitelko, já umím udržet tajemství. Chcete jedno říct?
- Paní učitelko, máte děti? Aha, a máte aspoň psa?
- Paní učitelko, já jsem uvnitř hrozně zkažená. Vykakala jsem zelené hovínko.
- Jak se nazývá člověk žijící z milodarů? Ženich.
- Co se stane při překročení datové hranice? Bude noc.
- Jak se jmenuje nejbohatší stát USA? Karifnie.
- Paní učitelko, mě už napomínat nemusíte. Já přesně vím, co ode mě život očekává.
- Já bych chtěl být princezna, protože princům nikdo nic nezavazuje.
- Děti, víte, kdo nechal postavit Karlův most? Karel Gott.
- Někdo zvoní v MŠ: No, tak teda doufám, že to nebude pro mě.
- Jak se jmenuje nejdelší řeka světa? Bečva.
- Marie Terezie byla osvěcení Josefa II.

Již nyní Vám slibujeme, že se můžete těšit na třetí vydání kalendáře tentokrát na školní rok 2021/2022.

Bc. Martina Polláková
vedoucí PS Předškolní vzdělávání a péče

Představuje se Dětská skupina Ministerstva obrany v Hranicích

Dětská skupina Ministerstva obrany v Hranicích zahájila svůj provoz v září roku 2019. Služba péče o dítě je primárně určena pro zaměstnance posádky Hranice. Podmínkou pro přijetí dítěte je příslušnost alespoň jednoho z rodičů u armády České republiky. V současné době máme podepsanou rámcovou smlouvu s policií a můžeme přijímat i děti jejich zaměstnanců. Maximální kapacita dětské skupiny je 24 dětí věkově smíšeného kolektivu. V současné době naši DS navštěvují děti v rozmezí tří až pěti let. Výchovná činnost v DS probíhá dle ročního plánu výchovy a péče a je zaměřena na celkový rozvoj osobnosti dítěte a prohlubování jeho znalostí. O děti pečují kvalifikovaný personál. Provozní doba pondělí až čtvrtek od 6:00 do 16:30, v pátek od 6:00 do 14:00. Návštěva DS je možná na základě telefonické dohody.

Romana Tomková
vedoucí DS Hranice

Hygiena dětí předškolního věku v 50. letech 20. století

Doslova ze všech stran se na nás valí hygienická opatření, která není radno podceňovat. O to přísněji je musí do-
držovat pedagogičti a nepedagogičti pracovníci všech typů škol a organiza-
cí. Když pomínu stávající epidemiolo-
gickou situaci, zamýšlím se nad tím, proč v dnešní době nemají pedagogové takové kompetence, jako tomu bylo v dřívějších letech. Měla jsem štěstí a získala darem několik publikací z let 1900–1985 pro pěstounky, učitelky a ředitelky mateřských škol. Za tyto poklady nesmírně děkuji zasloužilé ředitelce mateřské školy paní Zdeňce Matuškové z Hranic. Z brožury Hygiena dětí předškolního věku, která byla vydána 8. července 1954, jsem pro Vás vypsal pár odstavců.

V kapitole *Odpovědnost učitelů a pěstounů za zdraví svěřených dětí* se píše: Učitelka provede každý den zdravotní filtr. Při příchodu dětí do školy všimne si každého dítěte jednotlivě. Překontroluje, zda je dítě čisté a jak je oblečené, a ihned zasáhne, když zjistí nějakou závadu. Nečisté děti se ihned umyjí, děti nevhodně oblečené převlékne přiměřeně k teplotě venku i v místnosti. Současně si při ranním fil-

tru všimá dětí po stránce nemocnosti a vůbec nepřipustí do školy dítě, které jeví nějakou úchytku ve zdravotním stavu.

Opatření v mateřských školách při onemocnění dítěte. Je nutno nemocné dítě vyloučit z kolektivu ostatních dětí, t.j. pokud možno při ranním filtru vrátit dítě matce. Jestliže dítě onemocní během dne, je nutno je izolovat ve zvláštní místnosti. Zvlášť důležité je, aby děti dodržovaly předepsanou dobu izolace a nevracely se předčasně do dětského kolektivu. Stává se totiž při lehkém průběhu některé nakažlivé nemoci, že dítě je zdravo vzhledem k sobě samému, ale je ještě nebezpečné z hlediska epidemiologického pro ostatní děti. Rodiče přivádějí takovéto dítě do školy a žádají, ba někdy i vymáhají, aby bylo do dětského kolektivu přijato. Je nutno řídit se vždy přesně lékařskými předpisy a nepřijímat do školy děti, jež přestály infekční nemoc, dokud nemají potvrzení lékaře, že mohou být do dětského kolektivu přijaty.

Prohlídky dětí před přijetím do mateřské školy. Každé dítě musí mít potvrzení, že bylo očkováno.

Spolupráce s rodiči. Rodiče musí dbát

na to, aby zdravotní návyky, k nimž jsou děti ve škole vedeny, byly dodržovány také doma. Pro to je nutno vy-

chovávat v tomto směru i rodiče. Tuto zdravotně osvětovou činnost provádí lékař a dětská sestra ve zdravotnických přednáškách pro sdružení rodičů a přátel školy nebo ve zvláštních schůzích svolávaných ředitelem školy. V těchto přednáškách se rozebírá hygiena dětského věku, opatření proti vzniku onemocnění apod. Rodiče musí dbát, aby se dítě skutečně ráno i večer mylo, aby si čistilo zuby, umylo si ruce před jídlem, pamatovalo na zásady hygieny při jídle, dále aby se nejméně jednou týdně rádně vykouvalo, převléklo atd.

Denní životospráva dítěte (režim dne). Pro normální vývoj a správný chod činnosti nervové soustavy dítěte je velmi důležitá správná organizace spánku. Jemný nervový systém předškolního dítěte se brzo unaví, a proto předškolní děti potřebují kromě nočního spánku ještě spánek ve dne. Je-li průběh spánku normální, odpočine si důkladně nejen centrální nervová soustava, ale i smyslové ústrojí a soustava svalová. Děti ve věku 2–3 roky mají z 24 hodin spát 14–15 hodin, děti ve věku 4–5 let 13 hodin, děti ve věku 6–7 let 12 hodin.

Nabídla jsem Vám alespoň malý nástin toho, jak to bezproblémově fungovalo již v padesátých letech. V tomto případě by se nabízel vzkaz pro MŠMT a některé rodiče. Pevně věřím, že tušíte, v jakém rázu by byl vzkaz koncipován :-).

Bc. Martina Polláková
vedoucí PS

Předškolní vzdělávání a péče

Tab. 4.

Denní rozvrh v mateřské škole podle Mateřské školy, SPN, 1952.

	s celodenní péčí	s celotýdenní péčí
Vstávání	—	7,00 v zimě 7,30
Hry podle výběru	do 8,15	8,15
Rozzcvička	8,15	8,15
Snídaně		8,30
Povinné zaměstnání	9,30	9,30
Oblékání, pobyt dětí venku	10–12	10–12
Oběd	12,30	12,30
Spánek — starší děti	13–14,30	13–14,30
Spánek — mladší děti	13–15	13–15
Povinné zaměstnání (mladší děti hry)	15,00	15,00
Svačina	16,00	16,00
Hry podle výběru dětí	16,30 do odchodu	16,30
Večeře		18,30
Klidné zaměstnání		19,00
Spánek		20,00

Denní rozvrh v mateřské škole z roku 1952

Jméno Davidová Jitka nar. 1918
Bydliště: _____
Je zdravo - může do školky dojet
Datum: od 22. 1. 92
Podpis lékaře
OÚNZ Přerov, MŠP Hranice
obvodní dětské středisko
Mustaneč nad Bečvou

Potvrzení od lékaře k návratu dítěte do kolektivu MŠ po nemoci, 1990

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Zpravodaj MAS Hranicko z. s. k projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání pro území SO ORP Hranice II
3/2020, listopad 2020, vydala MAS Hranicko z. s., Tř. 1. máje 328, 753 01 Hranice

Kontakt: Mgr. Vladislava Závorská, Ph.D., tel.: 731 523 477, e-mail: v.zavrska@regionhranicko.cz, www.regionhranicko.cz/map
Registrační číslo projektu CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0009162

Grafická úprava: www.tichy-typ.cz